

Historie baletu – díl 2.

Král Slunce

V minulé části jsme se rozloučili s tím, že se tanec stal nepostradatelný pro urozenou francouzskou společnost. Každý, kdo chtěl něco znamenat a být nablízku králi, musel umět tančit. Francouzi milovali balet tak jako Italové operu.

Za vlády krále Jindřicha IV. se dvořané řídili heslem „dokonalý kavalír musí ovládat jízdu na koni, šerm a tanec“. Dalším vášnivým tanečníkem z královského rodu byl Ludvík XIII. Sám tančil nejrůznější role, ale zakázal v baletech vystupovat ženám. A tak i ženské role museli tančit muži. Toto období baletu se nazývá Ballet du Roi.

Asi nejznámějším tanečníkem z rodu králů byl však **Ludvík XIV.** Již v jeho osmi letech o něm bylo prohlašováno, že tančí vskutku dokonale. A ve čtrnácti letech tančil hlavní roli Slunce v baletu Noc, který trval, považte, celých 13 hodin. Balet byl uveden u dvora za účasti královny i kardinála Mazarina v roce 1653. A podle této role se Ludvíku XIV. dostalo přívlastek **Král Slunce**.

Francouzský král Ludvík XIV.

V baletu Noc v roli Slunce

Tančil král, šlechtici, dvořané za spoluúčasti profesionálních tanečníků. Tančit ve dvorském baletu znamenalo se dostat blízko k panovníkovi. Byla to významná společenská událost. Když král Ludvík XIV. přestal tančit, ztratila šlechta zájem o účinkování v baletech, protože již neposkytovaly příležitosti ke společenskému styku

s králem. Balet se stal požívanou a ze zámeckých prostor se přestěhoval na jeviště divadelních budov. Navíc docházelo k poklesu kvality tanečníků.

Pro balet byl tento král velkým přínosem nejen proto, že ho miloval a sám rád tančil, ale především tím, že založil roku 1661 **Královskou akademii tance** (Académie Royale de Danse). Prvním ředitelem akademie byl jmenován tanečník a tvůrce baletů jeho veličenstva **Pierre Beauchamp** (Pijér Bošamp). Společně s dalšími akademiky schvalovali nové baletní prvky a ustanovili **5 základních pozic nohou**, které používáme dodnes. Uzákoonili také principy vytočení nohou **en dehors**. Dvorní hudební skladatel Ludvíka XIV. se jmenoval **Jean-Baptiste Lully**. Díky němu se rozdělila taneční akademie na dvě části. Na Opéra-ballet a školu pro profesionální tanečníky. Povinnými zkouškami před komisí akademiků získala profese tanečních mistrů vyšší společenské postavení.

A nejen to se událo zá vlády krále Slunce. V roce 1681 se na jeviště vrátily i ženy. A tak se začínají objevovat první slavné tanečnice a tanečníci. První profesionální tanečnicí byla **Mademoiselle De Lafontaine**. Působila na scéně 11 let a pak vstoupila do kláštera.

Pro balet to bylo velké století. A základy a pravidla, které toto století přineslo baletu, používáme stále.

Dnes již tedy víme, proč se v našich hodinách baletu učíme některá francouzská slovíčka. Domluvíme se tak s nimi se všemi baletkami na světě.